

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2002/96/EB

frá 27. janúar 2003

um raf- og rafeindabúnaðarúrgang

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,
með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum
1. mgr. 175. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar ⁽³⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í
251. gr. sáttmálans á grundvelli sameiginlegs texta
sáttanefndarinnar frá 8. nóvember 2002 ⁽⁴⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Markmiðin með umhverfisstefnu Bandalagsins eru einkum að varðveita, vernda og bæta gæði umhverfisins, vernda heilsu manna og nýta náttúruauðlindir af varfærni og skynsemi. Sú stefna er grundvölluð á varúðarreglunni og þeim meginreglum að girða skuli fyrir umhverfisspjöll, áhersla lögð á úrbætur þar sem tjón á upphaf sitt og bótaskylda lögð á þann sem veldur mengun.
- 2) Í stefnu- og framkvæmdáætlun Bandalagsins um umhverfi og sjálfbæra þróun (fimmta aðgerðaáætlunin á sviði umhverfismála) ⁽⁵⁾ kemur fram að til að ná fram sjálfbærri þróun þurfi að verða verulegar breytingar á núverandi þróunar-, framleiðslu-, neyslu-, hegðunar- og atferlismynstri, og þar er m.a. mælt með því að draga úr sóun við notkun náttúruauðlinda og koma í veg fyrir mengun. Í áætluninni er raf- og rafeindabúnaðarúrgangur nefndur sem eitt af þeim sviðum sem nauðsynlegt er að setja reglur um svo að beita megi meginreglunum um að koma í veg fyrir myndun úrgangs, endurnýta hann og farga honum á öruggan hátt.
- 3) Í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar frá 30. júlí 1996 um endurskoðun á áætlun Bandalagsins varðandi meðferð úrgangs kemur fram að þegar ekki er hægt að komast hjá myndun úrgangs skuli endurvinnna eða endurnýta efnivið hans eða orku.
- 4) Í ályktun sinni frá 24. febrúar 1997 um áætlun Bandalagsins varðandi meðferð úrgangs ⁽⁶⁾ undirstríkaði ráðið þörfina á því að stuðla að endurnýtingu úrgangs með það fyrir augum að draga úr magni úrgangs til förgunar og spara náttúruauðlindir, einkum með endurnotkun, endurvinnslu, myltingu og endurnýtingu á orku úr úrgangi, og viðurkenndi að í hverju einstöku tilviki yrði að taka tillit til umhverfis- og efnahagsáhrifa við val á aðferðum en þar til framfarir hafi orðið í vísindum og tækni og greining á endingartíma þróast frekar skuli velja þann kost að endurnota og endurnýta efnivið þegar og að svo miklu leyti sem það er besti kosturinn frá umhverfislegu sjónarmiði. Ráðið hvatti einnig framkvæmdastjórnina til að þróa, eins fljótt og unnt er, viðeigandi leið til að fylgja eftir verkefnum áætlunarinnar um forgangsúrgang, þ.m.t. raf- og rafeindabúnaðarúrgang.
- 5) Í ályktun sinni frá 14. nóvember 1996 ⁽⁷⁾ fór Evrópuþingið þess á leit við framkvæmdastjórnina að hún legði fram tillögur að tilskipunum um ýmsar tegundir forgangsúrgangs, þ.m.t. rafmagns- og rafeindáúrgangur, og að þessar tillögur væru byggðar á meginreglunni um ábyrgð framleiðanda. Í sömu ályktun fór Evrópuþingið þess á leit við ráðið og framkvæmdastjórnina að lagðar yrðu fram tillögur um það hvernig draga mætti úr magni úrgangs.
- 6) Í tilskipun ráðsins 75/442/EBE frá 15. júlí 1975 um úrgang ⁽⁸⁾ er kveðið á um að heimilt sé að setja sérstakar reglur með sértilskipunum um ákveðin tilvik eða til viðbótar ákvæðum tilskipunar 75/442/EBE að því er varðar meðferð tiltekinna flokka úrgangs.
- 7) Magn raf- og rafeindabúnaðarúrgangs, sem myndast í Bandalaginu, eykst hratt. Innihald hættulegra íhluta í raf- og rafeindabúnaði er verulegt áhyggjuefni við meðferð úrgangsins og raf- og rafeindabúnaðarúrgangur er ekki endurunninn í nægilega miklum mæli.
- 8) Aðildarríkin geta ekki, hvert í sínu lagi, náð því markmiði á skilvirkan hátt að bæta meðferð raf- og rafeindabúnaðarúrgangs. Einkum getur mismunandi beiting ríkjanna á meginreglunni um ábyrgð framleiðandans leitt til verulegs misræmis í fjárhagsbyrði rekstraraðila. Mismunandi stefna aðildarríkjanna að því er varðar meðferð raf- og rafeindabúnaðarúrgangs hamlar gegn skilvirkri endurvinnslustefnu. Þess vegna ber að mæla fyrir um grundvallarviðmiðanir á vettvangi Bandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 365 E, 19.12.2000, bls. 184 og Stjtið. EB C 240 E, 28.8.2001, bls. 298.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 116, 20.4.2001, bls. 38.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 148, 18.5.2001, bls. 1.

⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 15. maí 2001 (Stjtið. EB C 34 E, 7.2.2002, bls. 115), sameiginleg afstaða ráðsins frá 4. desember 2001 (Stjtið. EB C 110 E, 7.5.2002, bls. 1) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 10. apríl 2002 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB). Ákvörðun Evrópuþingsins frá 18. desember 2002 og ákvörðun ráðsins frá 16. desember 2002.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB C 138, 17.5.1993, bls. 5.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB C 76, 11.3.1997, bls. 1.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB C 362, 2.12.1996, bls. 241.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 194, 25.7.1975, bls. 47. Tilskipuninni var síðast breytt með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/350/EB (Stjtið. EB L 135, 6.6.1996, bls. 32).

- 9) Ákvæði þessarar tilskipunar gilda um vörur og framleiðendur, óháð söluaðferðum, þ.m.t. fjarsala og rafræn sala. Í þessu sambandi skulu sömu skyldur lagðar á sama hátt á framleiðendur og dreifingaraðila, sem nota fjarsölu og rafræna sölu, til að forðast að þeir sem nota aðrar dreifingarleiðir þurfi að bera kostnað af að framfylgja þeim ákvæðum þessarar tilskipunar sem varða raf- og rafeindabúnaðarúrgang þar sem búnaðurinn er seldur í fjarsölu eða rafrænni sölu.
- 10) Þessi tilskipun nær yfir allan raf- og rafeindabúnað fyrir neytendur og raf- og rafeindabúnað sem er ætlaður til notkunar í atvinnuskyni. Þessi tilskipun gildir með fyrirvara um löggjöf Bandalagsins um öryggis- og heilbrigðiskröfur til verndar öllum þeim sem komast í snertingu við raf- og rafeindabúnaðarúrgang og einnig sérstaka löggjöf Bandalagsins um meðferð úrgangs, einkum tilskipun ráðsins 91/157/EBE frá 18. mars 1991 um rafhlöður og rafgeyma sem innihalda tiltekin hættuleg efni ⁽¹⁾.
- 11) Endurskoða þarf tilskipun 91/157/EBE eins fljótt og unnt er, einkum með hliðsjón af þessari tilskipun.
- 12) Ábyrgð framleiðenda, sem komið er á með þessari tilskipun, er ein leið til að hvetja til þess að raf- og rafeindabúnaður sé hannaður og framleiddur á þann hátt að tekið sé fullt tillit til og stuðlað að viðgerðum, hugsanlegum endurbótum, endurnotkun, sundurtekningu og endurvinnslu.
- 13) Til að tryggja öryggi og heilbrigði starfsmanna dreifingaraðila sem vinna við endurviðtöku og meðhöndlun raf- og rafeindabúnaðarúrgangs skulu aðildarríkin, í samræmi við landslög og löggjöf Bandalagsins um öryggis- og heilbrigðiskröfur, ákvarða skilyrði fyrir því að dreifingaraðilar geti sýnað um endurviðtöku.
- 14) Aðildarríkin skulu hvetja til þess að raf- og rafeindabúnaður sé hannaður og framleiddur á þann hátt að tekið sé tillit til sundurhlutunar og endurnýtingar og hún auðvelduð, einkum endurnotkun og endurvinnsla raf- og rafeindabúnaðarúrgangs, íhluta hans og efniviðar. Framleiðendur skulu ekki koma í veg fyrir endurnotkun raf- og rafeindabúnaðarúrgangs með sérstakri hönnun eða framleiðsluferli nema þessi sérstaka hönnun eða framleiðsluferli hafi í för með sér yfirgnæfandi kosti, t.d. með tilliti til umhverfisverndar og/eða öryggiskrafna.
- 15) Forsendan fyrir því að unnt sé að tryggja sérstaka meðhöndlun og endurvinnslu raf- og rafeindabúnaðarúrgangs er að honum sé safnað sérstaklega, og er það nauðsynlegt til að ná því verndarstigi sem ákveðið hefur verið fyrir heilsu manna og umhverfið í Bandalaginu. Til að slík söfnun geti tekist verða neytendur að leggja sitt af mörkum og skulu þeir hvattir til þess að skila raf- og rafeindabúnaðarúrgangi. Í því augnamiði er rétt að koma upp heppilegri aðstöðu fyrir skil á raf- og rafeindabúnaðarúrgangi, þ.m.t. almennar söfnunarstöðvar þar sem hægt er að skila úrgangi frá heimilum a.m.k. án þess að greiða fyrir það.
- 16) Til að unnt sé að ná því verndarstigi sem ákveðið hefur verið, svo og samhæfðum umhverfismarkmiðum Bandalagsins, skulu aðildarríkin samþykka viðeigandi ráðstafanir til að halda því í lágmarki að raf- og rafeindabúnaðarúrgangi sé fargað með óflokkuðu sorpi og ná því fram að miklum hluta slíks búnaðar sé safnað sérstaklega. Til að tryggja að aðildarríkin leitist við að koma upp skilvirkum söfnunarkefnum skal þeim gert að safna sem mestu af raf- og rafeindabúnaðarúrgangi frá heimilum.
- 17) Óhjákvæmilegt er að raf- og rafeindabúnaðarúrgangur fái sérstaka meðhöndlun til að komast hjá því að mengunarefni berist í endurunna efnið eða úrganginn. Slík meðhöndlun er skilvirkasta aðferðin við að tryggja að virt sé það verndarstig fyrir umhverfið innan Bandalagsins sem ákveðið hefur verið. Allar starfsstöðvar eða fyrirtæki, sem annast endurvinnslu og meðhöndlun, skulu uppfylla lágmarksstaðla til að koma í veg fyrir að meðhöndlun raf- og rafeindabúnaðarúrgangs hafi neikvæð áhrif á umhverfið. Nota skal fullkomnustu tækni sem völ er á við meðhöndlun, endurnýtingu og endurvinnslu, að því tilskildu að unnt sé að tryggja heilsu manna og öflugna umhverfisvernd. Skilgreina má nánar fullkomnustu tækni sem völ er á við meðhöndlun, endurnýtingu og endurvinnslu í samræmi við ákvæði tilskipunar 96/61/EB.
- 18) Ef við á skal endurnotkun raf- og rafeindabúnaðarúrgangs, íhluta hans, undireininga og aukahluta hafa forgang. Ef endurnotkun er ekki ákjósanleg skal senda allan raf- og rafeindabúnaðarúrgang, sem hefur verið safnað sérstaklega, til endurnýtingar með það að markmiði að ná sem mestri endurvinnslu og endurnýtingu. Auk þess skal hvetja framleiðendur til að nota endurunnið efni í nýjan búnað.
- 19) Setja verður grundvallarreglur á vettvangi Bandalagsins um fjármögnun á meðferð raf- og rafeindabúnaðarúrgangs og þurfa fjárhagsáætlanir að stuðla að söfnun í miklum mæli og einnig að framkvæmd meginreglunnar um ábyrgð framleiðanda.
- 20) Notendur raf- og rafeindabúnaðar á heimilum skulu eiga möguleika á því að skila raf- og rafeindabúnaðarúrgangi, a.m.k. án þess að greiða fyrir það. Það eru því framleiðendur sem eiga að fjármagna söfnun frá söfnunarstöðvum og meðhöndlun, endurnýtingu og förgun á raf- og rafeindabúnaðarúrgangi. Til að hugmyndin um ábyrgð framleiðanda beri sem mestan árangur skal hver framleiðandi bera ábyrgð á því að fjármagna meðferð úrgangs frá eigin framleiðslu. Framleiðandinn getur valið um það hvort hann uppfyllir þessa skyldu einn eða með því að taka þátt í sameiginlegu kerfi. Hver framleiðandi skal, þegar hann setur vöru á markaðinn, leggja fram fjárhagslega tryggingu til að koma í veg fyrir að kostnaður við meðferð raf- og rafeindabúnaðarúrgangs frá vöru, sem er ekki lengur framleidd, falli á samfélagið eða aðra framleiðendur. Rétt er að ábyrgðin af að fjármagna meðferð eldri úrgangs skiptist á milli allra starfandi

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 78, 26.3.1991, bls. 38. Tilskipuninni var breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/101/EB (Stjtið. EB L 1, 5.1.1999, bls. 1).

framleiðenda í sameiginlegu fjármögnunarkerfi sem allir framleiðendur, sem starfa á markaðnum þegar kostnaðurinn verður til, leggja fjármagn til í réttu hlutfalli. Sameiginleg fjármögnunarkerfi skulu ekki hafa þau áhrif að útiloka þá sem framleiða fyrir markaðskima og í litlu magni, innflytjendur eða nýja aðila á markaðnum. Á aðlögunartímabili skal framleiðendum vera það í sjálfsvald sett hvort þeir vekja athygli kaupenda á kostnaðinum við söfnun, meðhöndlun og umhverfissvæna förgun eldri úrgangs við sölu nýrrar vöru. Framleiðendur, sem nýta sér þetta ákvæði, skulu sjá til þess að tilgreindur kostnaður sé ekki meiri en raunverulegur kostnaður.

22) Til að söfnun á raf- og rafeindabúnaðarúrgangi verði árangursrík er óhjákvæmilegt að veita notendum upplýsingar um þá kröfu að slíkum búnaði sé ekki fargað sem óflokkuðu sorpi heldur safnað sérstaklega og um söfnunarkerfin og hlutverk þeirra sjálfra í meðferð raf- og rafeindabúnaðarúrgangs. Slíkar upplýsingar kalla á að raf- og rafeindabúnaður, sem gæti hugsanlega endað í sorptunnum eða áþekktum ílátum fyrir sorphirðu, sé merktur á viðeigandi hátt.

23) Til að auðvelda meðferð raf- og rafeindabúnaðarúrgangs, einkum meðhöndlun hans og endurnýtingu/endurvinnslu, er mikilvægt að framleiðendur veiti upplýsingar um það hvað auðkennir íhluti og efnivið hans.

24) Aðildarríkin skulu tryggja að skoðunar- og vöktunarkerfi geri kleift að sannreyna rétta framkvæmd þessarar tilskipunar, m.a. að teknu tilliti til tilmæla Evrópuþingsins og ráðsins 2001/331/EB frá 4. apríl 2001 þar sem kveðið er á um lágmarksviðmiðanir um umhverfiseftirlit í aðildarríkjunum ⁽¹⁾.

25) Til að fylgjast með því hvort markmið þessarar tilskipunar hafi náðst er nauðsynlegt að hafa upplýsingar um þyngd eða, ef það er ekki mögulegt, fjölda eininga raf- eða rafeindabúnaðar, sem settur er á markað í Bandalaginu, og um árangur af söfnun, endurnotkun (þ.m.t. endurnotkun heilla tækja eins og unnt er), endurnýtingu eða endurvinnslu og útflutningi á raf- og rafeindabúnaðarúrgangi sem hefur verið safnað í samræmi við þessa tilskipun.

26) Aðildarríkin geta kosið að láta tiltekin ákvæði þessarar tilskipunar koma til framkvæmda með samningum milli lögbærra yfirvalda og þeirrar atvinnugreinar sem um er að ræða, að uppfylltum tilteknum skilyrðum.

27) Framkvæmdastjórnin skal, með nefndarmeðferð, laga tiltekin ákvæði tilskipunarinnar að framförum á sviði vísinda og tækni, svo og skrána yfir vörur í flokkunum sem eru tilgreindir í I. viðauka A, sérmeðhöndlun á efnivið og íhlutum raf- og rafeindabúnaðarúrgangs, tæknilegar kröfur um geymslu og meðferð raf- og rafeindabúnaðarúrgangs og táknið sem raf- og rafeindabúnaður er merktur með.

28) Samþykkja skal nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari tilskipun í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽²⁾.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Markmið

Markmiðið með þessari tilskipun er fyrst og fremst að koma í veg fyrir myndun raf- og rafeindabúnaðarúrgangs en einnig að endurnota, endurvinna og endurnýta hann á annan hátt til að draga úr förgun úrgangs. Einnig er markmiðið að auka umhverfisvitund allra rekstraraðila sem koma að málum á endingartíma raf- og rafeindabúnaðar, t.d. framleiðenda, dreifingaraðila og neytenda og einkum þeirra rekstraraðila sem koma á beinan hátt að meðhöndlun raf- og rafeindabúnaðarúrgangs.

2. gr.

Gildissvið

1. Þessi tilskipun gildir um raf- og rafeindabúnað í flokkunum sem eru tilgreindir í I. viðauka A, að því tilskildu að viðkomandi búnaður sé ekki hluti af annarri gerð búnaðar sem fellur ekki undir gildissvið þessarar tilskipunar. Í I. viðauka B er skrá yfir vörur sem eru í flokkunum sem um getur í I. viðauka A.

2. Tilskipun þessi gildir með fyrirvara um löggjöf Bandalagsins um öryggis- og heilbrigðiskröfur og sérstaka löggjöf Bandalagsins um meðferð úrgangs.

3. Ákvæði þessarar tilskipunar gilda ekki um búnað sem tengist vernd grundvallaröryggishagsmuna aðildarríkjanna, vopnum, skotfærum og hergögnum. Þau gilda þó um vörur sem eru ekki ætlaðar sérstaklega til hernaðar.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 118, 27.4.2001, bls. 41.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

3. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „raf- og rafeindabúnaður“: búnaður sem þarf rafstraum eða rafsegulsvið til að geta starfað á réttan hátt og búnaður til að framleiða, flytja og mæla slíkan rafstraum og rafsegulsvið, sem er í einhverjum af þeim flokkum sem eru tilgreindir í I. viðauka A og hannaður til notkunar við rafspennu sem fer ekki yfir 1000 volt þegar um er að ræða riðstraum og ekki yfir 1 500 volt þegar um er að ræða jafnstraum,
- b) „raf- og rafeindabúnaðarúrgangur“: raf- eða rafeindabúnaður sem telst til úrgangs í skilningi a-liðar 1. gr. í tilskipun 75/442/EBE, þ.m.t. allir íhlutir, undireiningar og aukahlutir sem eru hluti af vörunni þegar henni er fleygt,
- c) „forvarnir“: ráðstafanir sem miða að því að draga úr magni og skaðsemi fyrir umhverfið af völdum raf- og rafeindabúnaðarúrgangs, efniviðar hans og efna sem í honum eru,
- d) „endurnotkun“: öll starfsemi þar sem úr sér genginn raf- og rafeindabúnaður eða íhlutar hans eru notaðir í sama tilgangi og þeim var ætlað upphaflega, þ.m.t. áframhaldandi notkun búnaðar eða íhluta hans sem er skilað til söfnunarstöðva, dreifingaraðila, endurvinnsluaðila eða framleiðenda,
- e) „endurvinnsla“: endurtekið framleiðsluferli úrgangsefnanna í upphaflegum tilgangi eða öðrum tilgangi að undanskilinni endurnýtingu orku, sem felst í að nota brennanlegan úrgang til að framleiða orku með því að brenna hann beint, einan sér eða með öðrum úrgangi þar sem hitinn er nýttur,
- f) „endurnýting“: allar viðeigandi aðgerðir sem kveðið er á um í II. viðauka B við tilskipun 75/442/EBE,
- g) „förgun“: allar viðeigandi aðgerðir sem kveðið er á um í II. viðauka A við tilskipun 75/442/EBE,
- h) „meðhöndlun“: öll starfsemi sem fer fram eftir að komið hefur verið með raf- og rafeindabúnaðarúrgang til stöðvar til hreinsunar, sundurtekningar, tætingar, endurnýtingar eða undirbúnings fyrir förgun og hvers kyns annarra aðgerða sem eru framkvæmdar til endurnýtingar og/eða förgunar raf- og rafeindabúnaðarúrgangs,
- i) „framleiðandi“: aðili sem, óháð þeirri sölutækni sem er notuð, þ.m.t. notkun fjarsamskiptamiðla í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/7/EB frá 20. maí 1997 um neytendavernd að því er varðar fjarsölu-samninga ⁽¹⁾,
- i) framleiðir og selur raf- og rafeindabúnað undir eigin vörumerki,

ii) endurselur búnað, undir eigin vörumerki, sem aðrir birgjar framleiða en endursöluaðilinn telst þó ekki vera „framleiðandi“ ef vörumerki framleiðandans er á búnaðinum eins og kveðið er á um í i-lið, eða

iii) flytur raf- og rafeindabúnað inn eða út úr aðildarríki í atvinnuskyni.

Sá sem eingöngu leggur til fjármagn samkvæmt einhvers konar samningi um fjármögnun skal ekki teljast „framleiðandi“ nema hann starfi einnig sem framleiðandi í skilningi i- til iii-liðar,

- j) „dreifingaraðili“: sá sem sér notanda raf- og rafeindabúnaðar fyrir slíkum búnaði á viðskiptagrundvelli,
- k) „raf- og rafeindabúnaðarúrgangur frá heimilum“: raf- og rafeindabúnaðarúrgangur sem kemur frá heimilum eða frá verslun, iðnaði, stofnunum og annars staðar frá og er að eðli og umfangi svipaður þeim sem kemur frá heimilum,
- l) „hættulegt efni eða efnablanda“: efni eða efnablanda sem verður að teljast hættuleg samkvæmt tilskipun ráðsins 67/548/EBE ⁽²⁾ eða tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/45/EB ⁽³⁾,
- m) „fjármögnunarsamningur“: samningur eða fyrirkomulag varðandi lán, eignarleigu, leigu eða sölu með afborgunum á hvers konar búnaði, hvort sem skilmálar þess samnings eða fyrirkomulags eða hvers konar viðbótarsamningur eða -fyrirkomulag gerir ráð fyrir því að eignarréttur á þeim búnaði hafi verið eða verði fram-seldur.

4. gr.

Vöruhönnun

Aðildarríkin skulu hvetja til þess að raf- og rafeindabúnaður sé hannaður og framleiddur á þann hátt að tekið sé tillit til sundurhlutunar og endurnýtingar og hún auðvelduð, einkum endurnotkun og endurvinnsla raf- og rafeindabúnaðarúrgangs, íhluta hans og efniviðar. Aðildarríkin skulu gera viðeigandi ráðstafanir til að framleiðendur komi ekki í veg fyrir endurnotkun raf- og rafeindabúnaðarúrgangs með sérstakri hönnun eða framleiðsluferli nema slík hönnun eða framleiðsluferli hafi í för með sér yfirgnæfandi kosti, t.d. með tilliti til umhverfisverndar og/eða öryggiskrafna.

5. gr.

Sérstök söfnun

1. Aðildarríkin skulu samþykka viðeigandi ráðstafanir til að draga úr því að raf- og rafeindabúnaðarúrgangi sé fargað með óflokkuðu húsasorpi og ná því fram að verulegum hluta af slíkum búnaði sé safnað sérstaklega.

⁽²⁾ Stjtið. EB 196, 16.8.1967, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/59/EB (Stjtið. EB L 225, 21.8.2001, bls. 1).

⁽³⁾ Stjtið. EB L 200, 30.7.1999, bls. 1. Tilskipuninni var breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/60/EB (Stjtið. EB L 226, 22.8.2001, bls. 5).

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 144, 4.6.1997, bls. 19.

2. Að því er varðar raf- og rafeindabúnaðarúrgang frá heimilum skulu aðildarríkin sjá til þess að eigi síðar en 13. ágúst 2005:

- a) sé komið upp kerfum sem gera síðustu eigendum og dreifingaraðilum kleift að skila slíkum úrgangi a.m.k. án þess að greiða fyrir það. Aðildarríkin skulu sjá til þess að nauðsynlegar söfnunarstöðvar séu tiltækar og aðgengilegar, einkum að teknu tilliti til þéttleika byggðar,
- b) að dreifingaraðilar séu ábyrgir fyrir því, þegar þeir bjóða fram nýja vöru, að hægt sé að skila slíkum úrgangi til þeirra á skiptigrundvelli (einn fyrir einn) til dreifingaraðilans a.m.k. án þess að greiða fyrir það svo lengi sem búnaðurinn er af sambærilegri gerð og gegndi sama hlutverki og búnaðurinn sem er í boði. Aðildarríkin geta vikið frá þessu ákvæði, að því tilskildu að þau tryggji að með því sé síðasta eiganda ekki gert það erfiðara að skila raf- og rafeindabúnaðarúrgangi og að því tilskildu að þessi kerfi verði áfram ókeypis fyrir síðasta eiganda. Aðildarríki, sem nýta sér þetta ákvæði, skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um það,
- c) með fyrirvara um ákvæði a- og b-liðar skal framleiðendum vera heimilt að setja upp og starfrækja, hver í sínu lagi og/eða sameiginlega, skilakerfi fyrir raf- og rafeindabúnaðarúrgang frá heimilum, að því tilskildu að þessi kerfi séu í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar,
- d) með hliðsjón af heilbrigðis- og öryggiskröfum, innlendum og í Bandalaginu, er hægt, skv. a- og b-lið, að synja um viðtöku á raf- og rafeindabúnaðarúrgangi sem getur stofnað heilsu og öryggi starfsmanna í hættu vegna mengunar.

Aðildarríkin skulu gera sérstakar ráðstafanir vegna slíks raf- og rafeindabúnaðarúrgangs. Aðildarríkin geta gert sérstakar ráðstafanir vegna skila á raf- og rafeindabúnaðarúrgangi skv. a- og b-lið ef helstu ihluti vantar í búnaðinn eða ef hann inniheldur annan úrgang en raf- og rafeindabúnaðarúrgang.

3. Þegar um er að ræða annan raf- og rafeindabúnaðarúrgang en frá heimilum, og með fyrirvara um 9. gr., skulu aðildarríkin sjá til þess að framleiðendur eða þriðju aðilar fyrir þeirra hönd sjá um að slíkum úrgangi sé safnað.

4. Aðildarríkin skulu tryggja að allur raf- og rafeindabúnaðarúrgangur, sem er safnað skv. 1., 2. og 3. lið hér að framan, sé fluttur til viðurkenndra meðhöndlunarstöðva skv. 6. gr. nema tækin séu endurnotuð í heilu lagi. Aðildarríkin skulu sjá til þess að fyrirhuguð endurnotkun leiði ekki til þess að ákvæði þessarar tilskipunar séu sniðgengin, einkum að því er varðar 6. og 7. gr. Safna skal og flytja raf- og rafeindabúnaðarúrgang, sem hefur verið safnað sérstaklega, á þann hátt að endurnotkun og endurvinnsla ihluta eða heilla tækja, sem hægt er að endurnota eða endurvinna, verði sem mest.

5. Með fyrirvara um 1. mgr. skulu aðildarríkin sjá til þess að eigi síðar en 31. desember 2006 verði hlutfall sérstakrar söfnunar á raf- og rafeindabúnaðarúrgangi frá heimilum komið í a.m.k. fjögur kíló að meðaltali á hvern íbúa á ári.

Að tillögu framkvæmdastjórnarinnar og að teknu tilliti til fenginnar reynslu aðildarríkjana að því er varðar tæknilegu og fjárhagslegu hliðina skulu Evrópuþingið og ráðið setja nýtt, ófrávikjanlegt markmið eigi síðar en 31. desember 2008. Það getur miðast við hundradshluta þess magns raf- og rafeindabúnaðar sem hefur verið seldur til heimilisnota á undanfarandi árum.

6. gr.

Meðhöndlun

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að framleiðendur eða þriðju aðilar fyrir þeirra hönd í samræmi við löggjöf Bandalagsins setji upp kerfi til meðhöndlunar á raf- og rafeindabúnaðarúrgangi þar sem notuð er fullkonnasta tækni, sem völ er á, við meðhöndlun, endurnýtingu og endurvinnslu. Framleiðendur geta komið upp þessum kerfum hver í sínu lagi og/eða sameiginlega. Til að tryggja að farið sé að ákvæðum 4. gr. í tilskipun 75/442/EBE skal meðhöndlunin að lágmarki fela það í sér að allur vökví er fjarlægður, svo og sérmeðferð í samræmi við II. viðauka þessarar tilskipunar.

Bæta má annars konar meðhöndlunartækni, er tryggji a.m.k. sama stig heilsu- og umhverfisverndar, við í II. viðauka, samkvæmt málsmeðferðinni sem um getur í 2. mgr. 14. gr.

Aðildarríkin geta sett lágmarksgæðastaðla fyrir meðhöndlun raf- og rafeindabúnaðarúrgangs, sem hefur verið safnað, til verndar umhverfinu. Aðildarríki, sem kjósa að setja slíka gæðastaðla, skulu greina framkvæmdastjórninni frá því og skal hún birta staðlana.

2. Aðildarríkin skulu tryggja að allar starfsstöðvar eða fyrirtæki, sem sjá um meðhöndlun, fái leyfi lögbærra yfirvalda í samræmi við 9. og 10. gr. tilskipunar 75/442/EBE.

Beita má undanþágunni frá tilskildu leyfi sem um getur í b-lið 1. mgr. 11. gr. í tilskipun 75/442/EBE þegar um er að ræða starfsemi til endurnýtingar á raf- og rafeindabúnaðarúrgangi ef lögbær yfirvöld láta fara fram skoðun áður en skráning fer fram til að tryggja að farið sé að ákvæðum 4. gr. tilskipunar 75/442/EBE.

Í skoðun þessari skal hafa eftirlit með:

- a) gerð og magni úrgangs sem meðhöndla á,
- b) almennum, tæknilegum kröfum sem uppfylla skal,
- c) öryggisráðstöfunum sem gerðar skulu,

Skoðunin skal fara fram a.m.k. einu sinni á ári og skulu aðildarríkin senda framkvæmdastjórninni niðurstöðurnar.

3. Aðildarríkin skulu tryggja að allar starfsstöðvar og fyrirtæki, sem sjá um meðhöndlun, geymi og meðhöndli raf- og rafeindabúnaðarúrgang í samræmi við tæknilegu kröfurnar sem eru settar fram í III. viðauka.

4. Aðildarríkin skulu tryggja að leyfið eða skráningin, sem um getur í 2. mgr., feli í sér öll nauðsynleg skilyrði fyrir því að kröfurnar í 1. og 3. mgr. séu uppfylltar og að unnt sé að ná endurnýtingarmarkmiðunum sem eru sett fram í 7. gr.

5. Meðhöndlunin getur einnig átt sér stað utan viðkomandi aðildarríkis eða utan Bandalagsins, að því tilskildu að flutningur raf- og rafeindabúnaðarúrgangs sé í samræmi við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 259/93 frá 1. febrúar 1993 um umsjón og eftirlit með flutningi úrgangs innan, til og út úr Evrópubandalaginu ⁽¹⁾.

Raf- og rafeindabúnaðarúrgangur, sem er fluttur út úr Bandalaginu í samræmi við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 259/93, reglugerð ráðsins (EB) nr. 1420/1999 ⁽²⁾ frá 29. apríl 1999 um sameiginlegar reglur og málsmeðferð við flutning á tilteknum tegundum úrgangs til tiltekinna landa utan Efnahags- og framfarastofnunarinnar (OECD) og reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1547/1999 ⁽³⁾ frá 12. júlí 1999 um eftirlitsaðferðir samkvæmt reglugerð ráðsins (EBE) nr. 259/93 sem gilda um flutning á tilteknum tegundum úrgangs til tiltekinna landa, sem lokagerð ákvörðunar Efnahags- og framfarastofnunarinnar (OECD), C(92)39, gildir ekki um, skal einungis teljast uppfylla skyldur og markmið 1. og 2. mgr. 7. gr. þessarar tilskipunar ef útflytjandinn getur sannað að endurnýtingin, endurnotkunin og/eða endurvinnslan hafi farið fram við aðstæður sem eru sambærilegar við það sem krafist er í þessari tilskipun.

6. Aðildarríkin skulu hvetja starfsstöðvar og fyrirtæki sem sjá um meðhöndlun til að koma á fót vottuðu umhverfisstjórnunarkerfi í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 761/2001 frá 19. mars 2001 um að heimila frjálsa aðild stofnana að umhverfisstjórnunarkerfi bandalagsins (EMAS) ⁽⁴⁾.

7. gr.

Endurnýting

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að framleiðendur, eða þriðju aðilar fyrir þeirra hönd, setji upp kerfi, annaðhvort einir eða sameiginlega í samræmi við löggjöf Bandalagsins, fyrir endurnýtingu á raf- og rafeindabúnaðarúrgangi sem er safnað sérstaklega í samræmi við 5. gr. Aðildarríkin skulu láta endurnotkun heilla tækja hafa forgang. Fram til þess dags, sem um getur í 4. mgr., skal ekki taka tillit til slíkra tækja við útreikning markmiðanna, sem um getur í 2. mgr.

2. Að því er varðar raf- og rafeindabúnaðarúrgang sem sendur er til meðhöndlunar í samræmi við 6. gr. skulu aðildarríkin sjá til þess að framleiðendur nái eftirfarandi markmiðum eigi síðar en 31. desember 2006:

- a) að því er varðar raf- og rafeindabúnaðarúrgang í 1. og 10. flokki í I. viðauka A,
- skal endurnýtingarhlutfall hafa aukist í a.m.k. 80% miðað við meðalþyngd hvers tækis, og

- endurnotkun og endurvinnsla íhluta, efniviðar og efna skal hafa aukist í a.m.k. 75% miðað við meðalþyngd hvers tækis,

- b) að því er varðar raf- og rafeindabúnaðarúrgang í 3. og 4. flokki í I. viðauka A,

- skal endurnýtingarhlutfall hafa aukist í a.m.k. 75% miðað við meðalþyngd hvers tækis, og

- endurnotkun og endurvinnsla íhluta, efniviðar og efna skal hafa aukist í a.m.k. 65% miðað við meðalþyngd hvers tækis,

- c) að því er varðar raf- og rafeindabúnaðarúrgang í 2., 5., 6., 7. og 9. flokki í I. viðauka A,

- skal hlutfall endurnýtingar hafa aukist í a.m.k. 70% miðað við meðalþyngd hvers tækis, og

- endurnotkun og endurvinnsla íhluta, efniviðar og efna skal hafa aukist í a.m.k. 50% miðað við meðalþyngd hvers tækis,

- d) að því er varðar gasúrhlæðslulampa skal endurnýtingar- og endurvinnsluhlutfall íhluta, efniviðar og efna ná 80% af þyngd lampanna.

3. Aðildarríkin skulu sjá til þess, m.t.t. útreiknings á þessum markmiðum, að framleiðendur eða þriðju aðilar fyrir þeirra hönd haldi skýrslur yfir massa raf- og rafeindabúnaðarúrgangs, íhluta, efniviðar eða efna hans þegar hann kemur inn (ílag) eða fer út (frálag) úr meðhöndlunarstöðinni og/eða þegar hann fer inn (ílag) í endurnýtingar- eða endurvinnslustöðina.

Framkvæmdastjórnin skal, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 14. gr., setja nákvæmar reglur um eftirlit með því hvort aðildarríkin nái þeim markmiðum sem sett eru í 2. mgr., þ.m.t. um forskriftir fyrir efnivið. Framkvæmdastjórnin skal gera þessa ráðstöfun eigi síðar en 13. ágúst 2004.

4. Að fenginni tillögu framkvæmdastjórnarinnar skulu Evrópuþingið og ráðið, eigi síðar en 31. desember 2008, setja ný markmið um endurnýtingu og endurnotkun/endurvinnslu, þ.m.t. endurnotkun tækja í heilu lagi, eftir því sem við á, og um vörur í 8. flokki í I. viðauka A. Þetta skal gert að teknu tilliti til umhverfislegs ávinnings af raf- og rafeindabúnaði sem í notkun er, svo sem betri nýtingar auðlinda í kjölfar þróunar á sviði efniviðar og tækni. Einnig ber að taka tilliti til tæknilega framfara að því er varðar endurnotkun, endurnýtingu og endurvinnslu, vörur og efnivið og fenginnar reynslu aðildarríkjanna og atvinnugreinarinnar.

5. Aðildarríkin skulu hvetja til þróunar nýrrar tækni við endurnýtingu, endurvinnslu og meðhöndlun.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 30, 6.2.1993, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2557/2001 (Stjtið. EB L 349, 31.12.2001, bls. 1).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 166, 1.7.1999, bls. 6. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2243/2001 (Stjtið. EB L 303, 20.11.2001, bls. 11).

⁽³⁾ Stjtið. EB L 185, 17.7.1999, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2243/2001.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 114, 24.4.2001, bls. 1.

8. gr.

Fjármögnun á meðhöndlun raf- og rafeindabúnaðarúrgangs frá heimilum

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að frá og með 13. ágúst 2005 fjármagni framleiðendur a.m.k. söfnun, meðhöndlun, endurnýtingu og umhverfissvæna förgun raf- og rafeindabúnaðarúrgangs frá heimilum sem er afhentur í söfnunarstöðvar sem komið er á fót skv. 2. mgr. 5. gr.

2. Þegar um er að ræða vörur sem settar eru á markað eftir 13. ágúst 2005 skal hver framleiðandi bera ábyrgð á því að fjármagna starfsemi sem um getur í 1. mgr. og tengist úrgangi frá hans eigin framleiðslu. Framleiðandinn getur valið um það hvort hann uppfyllir skyldur sínar einn eða með því að taka þátt í sameiginlegu kerfi.

Aðildarríkin skulu tryggja að hver framleiðandi leggi fram tryggingu, þegar hann setur vöru á markaðinn, fyrir því að meðferð alls raf- og rafeindabúnaðarúrgangs verði fjármögnuð og að framleiðendur merki vörur sínar greinilega í samræmi við 2. mgr. 11. gr. Þessi trygging skal taka af allan vafa um að starfsemin, sem um getur í 1. mgr. varðandi þessa vöru, verði fjármögnuð. Tryggingin getur verið í formi þátttöku framleiðandans í viðeigandi fjármögnunarkerfum fyrir meðferð raf- og rafeindabúnaðarúrgangs, endurvinnslu tryggingar eða lokaðs bankareiknings.

Við sölu á nýjum búnaði skal ekki sýna kaupanda sérstaklega kostnað við söfnun, meðhöndlun og umhverfissvæna förgun.

3. Ábyrgjast skal fjármögnun vegna kostnaðar við meðferð raf- og rafeindabúnaðarúrgangs vara, sem settar eru á markað fyrir þann dag, sem nefndur er í 1. mgr. (gamall úrgangur), með einu eða fleiri kerfum sem allir framleiðendur, sem eru á markaðnum þegar viðkomandi kostnaður myndast, leggja fram fé til hlutfallslega, þ.e. í réttu hlutfalli við hlut þeirra í mörkuðum fyrir hinar ýmsu gerðir búnaðar.

Aðildarríkin skulu sjá til þess að á 8 ára aðlögunartímabili (10 ár í 1. flokki í I. viðauka A) eftir gildistöku þessarar tilskipunar sé framleiðendum heimilt að sýna kaupendum kostnaðinn við söfnun, meðhöndlun og umhverfissvæna förgun þegar ný vara er seld. Tilgreindur kostnaður skal ekki vera meiri en raunverulegur kostnaður.

4. Aðildarríkin skulu sjá til þess að framleiðendur, sem nota fjarsamskiptamiðla til að bjóða fram raf- eða rafeindabúnað, uppfylli einnig kröfurnar sem eru settar í þessari grein varðandi búnað sem er boðinn fram í aðildarríkinu þar sem kaupandi hans er búsettur.

9. gr.

Fjármögnun á meðhöndlun raf- og rafeindabúnaðarúrgangs frá öðrum en heimilum

Aðildarríkin skulu sjá til þess að eigi síðar en 13. ágúst 2005 fjármagni framleiðendur söfnun, meðhöndlun, endurnýtingu og umhverfissvæna förgun raf- og rafeindabúnaðarúrgangs frá öðrum en heimilum að því er tekur til vara sem eru settar á markað eftir 13. ágúst 2005.

Að því er varðar raf- og rafeindabúnaðarúrgang vara, sem settar eru á markað fyrir 13. ágúst 2005 (gamall úrgangur), skulu framleiðendur fjármagna kostnaðinn við meðferð. Í annan stað geta aðildarríkin kveðið á um að aðrir notendur en á heimilum séu einnig, að hluta til eða að öllu leyti, ábyrgir fyrir þessari fjármögnun.

Framleiðendur og notendur, aðrir en á heimilum geta gert samninga þar sem aðrar fjármögnunaraðferðir eru ákveðnar, sbr. þó ákvæði þessarar tilskipunar.

10. gr.

Upplýsingar til notenda

1. Aðildarríkin skulu tryggja að notendur raf- og rafeindabúnaðar á heimilum fái nauðsynlegar upplýsingar um:

- þá kröfu að raf- og rafeindabúnaðarúrgangi sé ekki fargað sem óflokkuðu húsasorpi heldur sé honum safnað sérstaklega,
- endurnýtingar- og söfnunarkerfi sem þeir hafa aðgang að,
- hlutverk sitt varðandi endurnotkun, endurvinnslu og aðrar leiðir til endurnýtingar raf- og rafeindabúnaðarúrgangs,
- hugsanleg áhrif hættulegra efna í raf- og rafeindabúnaði á umhverfið og heilsu manna,
- merkingu táknsins sem er sýnt í IV. viðauka.

2. Aðildarríki skulu samþykkja viðeigandi ráðstafanir til að fá neytendur til að taka þátt í söfnun raf- og rafeindabúnaðarúrgangs og hvetja þá til að auðvelda endurnotkunar-, meðhöndlunar- og endurvinnsluferlið.

3. Með það fyrir augum að halda því í lágmarki að raf- og rafeindabúnaðarúrgangi sé fargað sem óflokkuðu húsasorpi og til að auðvelda að honum sé safnað sérstaklega skulu aðildarríkin sjá til þess að framleiðendur merki raf- og rafeindabúnað sem settur er á markað eftir 13. ágúst 2005 á viðeigandi hátt með tákni sem er sýnt í IV. viðauka. Í undantekningartilvikum, þegar það er nauðsynlegt vegna stærðar eða virkni búnaðarins, skal táknið vera prentað á umbúðir, notkunarleiðbeiningar og ábyrgðarskírteini raf- og rafeindabúnaðarins.

4. Aðildarríkin geta krafist þess að framleiðendur og/eða dreifingaraðilar veiti sumar eða allar upplýsingarnar, sem um getur í 1. til 3. mgr., t.d. í notkunarleiðbeiningum eða á sölustað.

*11. gr.***Upplýsingar til meðhöndlunarstöðva**

1. Til að auðvelda endurnotkun og rétta og umhverfissvæna meðhöndlun raf- og rafeindabúnaðarúrgangs, þ.m.t. viðhald, uppfærsla, endurnýjun, og endurvinnsla, skulu aðildarríkin gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að framleiðendur veiti upplýsingar um endurnotkun og meðhöndlun hvernar gerðar af nýjum raf- og rafeindabúnaði, sem er settur á markað, innan eins árs frá því að búnaðurinn kemur á markaðinn. Í upplýsingunum skal tilgreina, að svo miklu leyti sem endurnotkunarmiðstöðvum, meðhöndlunar- og endurvinnslustöðvum er nauðsynlegt til að geta uppfyllt ákvæði þessarar tilskipunar, mismunandi íhluti og efnivið raf- og rafeindabúnaðar og einnig staðsetningu hættulegra efna og efnablandna í slíkum búnaði. Framleiðendur raf- og rafeindabúnaðar skulu hafa upplýsingarnar tiltækar fyrir endurnotkunarmiðstöðvar, meðhöndlunar- og endurvinnslustöðvar í formi handbóka eða á rafrænum miðlum (t.d. geisladiskum eða með beinlínubjónustu).

2. Aðildarríki skulu tryggja að öll raf- og rafeindatæki, sem sett eru á markað eftir 13. ágúst 2005, séu greinilega merkt framleiðanda. Til að ákvarða megi ótvírætt hvenær tækið er sett á markað skal enn fremur koma fram á merkingunni á tækinu að það hafi verið sett á markað eftir 13. ágúst 2005. Framkvæmdastjórnin skal stuðla að því að settir verði Evrópustaðlar í þessum tilgangi.

*12. gr.***Upplýsingar og skýrslugjöf**

1. Aðildarríkin skulu taka saman skrá yfir framleiðendur og safna ár hvert upplýsingum, ásamt rökstuddu mati, um magn og flokka raf- og rafeindabúnaðar sem settur er á markað þeirra, er safnað eftir öllum leiðum, endurnotaður, endurunninn og endurnýttur í aðildarríkjunum, og um úrgang sem hefur verið safnað og hann fluttur út, eftir vigt eða, ef það er ekki hægt, eftir fjölda tækja.

Aðildarríkin skulu sjá til þess að framleiðendur, sem bjóða fram raf- eða rafeindabúnað með fjarsamskiptamiðlum, veiti upplýsingar um það hvort þeir uppfylla kröfurnar sem eru settar fram í 4. mgr. 8. gr. og um magn og flokka raf- og rafeindabúnaðar sem settur er á markað í aðildarríkinu þar sem kaupandi búnaðarins er búsettur.

Aðildarríkin skulu sjá til þess að upplýsingarnar, sem krafist er, séu sendar til framkvæmdastjórnarinnar annað hvert ár innan 18 mánaða frá lokum þess tímabils sem um er að ræða. Fyrsti hluti upplýsinganna skal ná yfir árin 2005 og 2006. Veita skal upplýsingarnar í formi sem skal ákveðið innan eins árs frá gildistöku þessarar tilskipunar í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 14. gr. með það fyrir augum að koma á fót gagnasafni um raf- og rafeindabúnaðarúrgang og meðhöndlun hans.

Aðildarríkin skulu sjá til þess að upplýsingaskipti séu nægileg til að uppfylla ákvæði þessarar málsgreinar, einkum að því er varðar meðhöndlun sem um getur í 5. mgr. 6. gr.

2. Með fyrirvara um kröfur 1. mgr. skulu aðildarríkin senda framkvæmdastjórninni skýrslu um framkvæmd þessarar tilskipunar á þriggja ára fresti. Skýrslan skal byggjast á spurningalista eða eyðublaði sem framkvæmdastjórnin tekur saman í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 6. gr. tilskipunar ráðsins 91/692/EBE frá 23. desember 1991 um að staðla og einfalda skýrslur um framkvæmd tiltekinnar tilskipunar um umhverfismál⁽¹⁾. Spurningalistann eða eyðublaðið skal senda aðildarríkjunum sex mánuðum fyrir upphaf tímabilsins sem skýrslan fjallar um. Skýrslan skal send framkvæmdastjórninni innan níu mánaða frá lokum þriggja ára tímabilsins sem hún tekur til.

Fyrsta skýrslan skal ná yfir þriggja ára tímabilið frá 2004 til 2006.

Framkvæmdastjórnin skal gefa út skýrslu um framkvæmd þessarar tilskipunar innan níu mánaða frá því að skýrslur aðildarríkjanna hafa borist henni.

*13. gr.***Aðlögun að framförum í vísindum og tækni**

Allar breytingar, sem eru nauðsynlegar til að laga 3. mgr. 7. gr., I. viðauka B (einkum með það í huga að bæta hugsanlega við ljósabúnaði á heimilum, glóþráðarperum og íspennuljósnefnaþúfa, þ.e. sólarrafhlöðuplötum), II. viðauka (einkum með tilliti til nýjunga í tækniþróun við meðhöndlun raf- og rafeindabúnaðarúrgangs) og III. og IV. viðauka að framförum í vísindum og tækni, skulu samþykktar samkvæmt málsmeðferðinni sem um getur í 2. mgr. 14. gr.

Áður en viðaukunum er breytt skal framkvæmdastjórnin m.a. hafa samráð við framleiðendur raf- og rafeindabúnaðar, endurvinnsluaðila, meðhöndlunaraðila, umhverfissamtök og starfsmanna- og neytendasamtök.

*14. gr.***Nefnd**

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar sem komið er á fót með 18. gr. tilskipunar 75/442/EBE.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrjú mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 377, 31.12.1991, bls. 48.

*15. gr.***Viðurlög**

Aðildarríkin skulu ákveða viðurlög sem gilda skulu um brot á innlendum ákvæðum sem samþykkt eru samkvæmt þessari tilskipun. Þessi viðurlög skulu vera árangursrík, í réttu hlutfalli við brot og letjandi.

*16. gr.***Skoðun og eftirlit**

Aðildarríkin skulu sjá til þess að skoðun og eftirlit geri kleift að sannprófa að þessi tilskipun sé framkvæmd á réttan hátt.

*17. gr.***Lögleiðing**

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 13. ágúst 2004. Þau skulu tilkynna framkvæmdastjórninni það þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni ákvæði allra laga og stjórnsýslufyrirmæla sem þau samþykkja á því sviði sem tilskipun þessi nær til.

3. Að því tilskildu að markmiðin, sem sett eru í þessari tilskipun, náist er aðildarríkjunum heimilt að taka upp ákvæðin sem mælt er fyrir um í 6. gr. (6. mgr.), 10. gr. (1. mgr.) og 11. gr. með samningum milli lögbærra yfirvalda og þeirra atvinnuvega sem um er að ræða. Þessir samningar skulu uppfylla eftirfarandi kröfur:

- a) samningar skulu vera framkvæmanlegir,
- b) í samningum verður að tilgreina markmið ásamt viðeigandi tímamörkum,
- c) samningar skulu birtir í innlendum stjórnartíðindum eða opinberu skjali, sem almenningur hefur jafnt aðgengi að, og komið á framfæri við framkvæmdastjórnina,
- d) reglulegt eftirlit skal vera með þeim niðurstöðum sem nást, gefa skal skýrslu um þær til lögbærra yfirvalda og framkvæmdastjórnarinnar og koma þeim á framfæri við almenning samkvæmt þeim skilyrðum sem sett eru í samningnum,
- e) lögbær yfirvöld skulu sjá til þess að framfarir, sem nást samkvæmt samningnum, verði kannaðar,
- f) ef ekki er staðið við samninginn skulu aðildarríkin beita viðeigandi ákvæðum þessarar tilskipunar með laga- eða stjórnsýslufyrirmælum.

4. a) Grikkland og Írland, sem, vegna:

- skorts á grunnvirkjum til endurvinnslu,
- landfræðilegra aðstæðna, s.s. mikils fjölda lítilla eyja og dreifbýlis- og fjallasvæða,
- strjálbýlis, og
- lítillar notkunar raf- og rafeindabúnaðar,

eru hvorki eru fær um að ná markmiðinu um söfnun, sem um getur í fyrstu undirgrein 5. mgr. 5. gr., né markmiðunum um endurnýtingu, sem um getur í 2. mgr. 7. gr., og sem geta, samkvæmt þriðju undirgrein 2. mgr. 5. gr. í tilskipun ráðsins 1999/31/EB frá 26. apríl 1999 um urðun úrgangs⁽¹⁾, sótt um framlengingu frestsins sem um getur í þeirri grein, hafa heimild til að framlengja frestinn, sem um getur í 5. mgr. 5. gr. og 2. mgr. 7. gr. þessarar tilskipunar, í allt að 24 mánuði.

Þessi aðildarríki skulu greina framkvæmdastjórninni frá ákvörðunum sínum fyrir lögleiðingu þessarar tilskipunar.

b) Framkvæmdastjórninni ber að tilkynna öðrum aðildarríkjunum og Evrópuþinginu um þessar ákvarðanir.

5. Innan fimm ára frá gildistöku þessarar tilskipunar skal framkvæmdastjórnin senda Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu sem byggð er á reynslunni af beitingu þessarar tilskipunar, einkum að því er varðar kerfi fyrir sérstaka söfnun, meðhöndlun, endurnýtingu og fjármögnun. Enn fremur skal skýrslan byggjast á tækniþróuninni, fenginni reynslu, kröfum í umhverfismálum og starfsemi innri markaðarins. Þessari skýrslu skulu, eftir því sem við á, fylgja tillögur um endurskoðun á viðeigandi ákvæðum þessarar tilskipunar.

*18. gr.***Gildistaka**

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

*19. gr.***Viðtakendur**

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 27. janúar 2003.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

G. DRYS

forseti.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 182, 16.7.1999, bls. 1.

*I. VIÐAUKI A***Flokkar raf- og rafeindabúnaðar sem þessi tilskipun gildir um**

1. Stór heimilistæki
 2. Lítil heimilistæki
 3. Upplýsingatækni- og fjarskiptabúnaður
 4. Neytendabúnaður
 5. Ljósabúnaður
 6. Raf- og rafeindatæki (að frátöldum stórum, föstum tækjum til iðnaðar)
 7. Leikföng, tómsunda-, íþrótta- og útivistarbúnaður
 8. Lækningatæki (að frátöldum ígræðsluvörum og vörum sem bera smit)
 9. Vöktunar og eftirlitstæki
 10. Sjálfsalar
-

I. VIÐAUKI B

Skrá yfir vörur sem taka skal tillit til að því er varðar þessa tilskipun og sem teljast til flokka I. viðauka A

1. Stór heimilistæki

Stór kælitæki

Kælikápar

Frystar

Önnur stór tæki notuð til kælingar, varðveislu og geymslu matvæla

Þvottavélar

Þurrkarar

Uppþvottavélar

Eldunartæki

Rafmagnsarnar

Rafmagnshellur

Örbylgjuofnar

Önnur stór tæki notuð til eldunar og annarrar vinnslu matvæla

Rafmagnshitunartæki

Rafmagnsofnar

Önnur stór tæki til að hita upp herbergi, rúm eða sæti

Rafmagnsviftur

Loftjöfnunartæki

Annar viftu- útblásturs- og loftjöfnunarbúnaður

2. Lítil heimilistæki

Ryksugur

Teppahreinsarar

Önnur hreingerningatæki

Tæki sem eru notuð til að sauma, prjóna, vefa og til annarrar textilvinnslu

Straujárn og önnur tæki sem eru notuð til að strauja, rulla og hirða um fatnað á annan hátt

Brauðristar

Steikarpönnur

Kvarmir, kaffivélar og búnaður til að opna eða innsigla ílát eða umbúðir

Rafmagnshnífar

Hárskurðartæki, háþurrkur, rafmagnstannburstar, rakvélar, nuddtæki og önnur tæki, notuð til snyrtingar

Klukkur, armbandsúr og búnaður til að mæla, gefa til kynna eða skrá tíma

Vogir

3. Upplýsingatækni- og fjarskiptabúnaður

Miðlæg gagnavinnsla:

Stórtölvur

Smátölvur

Prenttæki

Einkatölvur:

Einkatölvur (miðverk, mús, skjár og lyklaborð meðtalið)

Fartölvur (miðverk, mús, skjár og lyklaborð meðtalið)

Fistölvur
Lófátölvur
Prentarar
Afritunarbúnaður
Rafmagns- og rafeindarítvélar
Vasa- og borðreiknivélar og önnur tæki og búnaður til að safna, geyma, vinna úr, setja fram eða miðla upplýsingum með rafrænum hætti
Endabúnaður og -kerfi notanda
Bréfasími
Fjarriti
Símar
Símasjálfsalar
Þráðlausir símar
Hólfskiptir símar
Símsvarar og önnur tæki eða búnaður til að flytja hljóð, myndir eða aðrar upplýsingar með fjarskiptatækni

4. Neytendabúnaður

Útvarpstæki
Sjónvarpstæki
Myndbandsupptökutæki
Myndbandstæki
Hí-fi-upptökutæki
Magnarar
Hljóðfæri
og önnur tæki eða búnaður sem er notaður til hljóð- eða myndupptöku eða -flutnings, þ.m.t. merki eða annars konar tækni við dreifingu hljóðs og myndar en með fjarskiptum

5. Ljósabúnaður

Ljós fyrir flúrlampa að frátöldum þeim sem eru notuð á heimilum
Aflangir flúrlampar
Samþjappaðir flúrlampar
Hástyrksúrhleðslampar, þ.m.t. þrýstingsnatríumlampar og málmhalógenlampar
Lágþrýstingsnatríumlampar
Annars konar ljós eða ljósabúnaður sem þjónar þeim tilgangi að dreifa ljósi eða takmarka ljós, að frátöldum glóþráðarperum

6. Raf- og rafeindatæki (að frátöldum stórum, föstum tækjum til iðnaðar)

Borar
Sagir
Saumavélar
Búnaður til að renna, sverfa, slípa, finpússa, saga, skera, klippa, bora, hola, gata, brjóta saman, beygja eða vinna timbur, málm eða önnur efni á svipaðan hátt
Verkfæri til að hnoða, negla eða skrúfa eða fjarlægja hnoð, nagla og skrúfur eða til svipaðra nota
Tæki til að logsjóða eða lóða eða til svipaðra nota
Búnaður til sprautunar, dreifingar, úðunar eða annarrar meðhöndlunar með vökva eða loftkenndum efnum
Sláttutæki eða önnur tæki til garðvinnu

7. Leikföng, tómstunda-, íþróttá- og útivistarbúnaður
 - Rafknúnar lestar eða bílabrautir
 - Handstjórnborð myndbandsleikja
 - Skjáleikir
 - Tölvur til hjólreiða, köfunar, hlaupa, róðrar o.s.frv.
 - Íþróttá- og útivistarbúnaður með raf- eða rafeindaíhlutum
 - Spilakassar
 8. Lækningatæki (að frátöldum ígræðsluvörum og vörum sem bera smit)
 - Búnaður til geislameðferðar
 - Hjartalækningatæki
 - Skilunarbúnaður
 - Öndunartæki
 - Búnaður til geislalækninga
 - Búnaður á rannsóknarstofu til sjúkdómsgreiningar í glasi
 - Greiningartæki
 - Frystar
 - Búnaður til fjjóvgunarprófana
 - Önnur tæki til að greina, fyrirbyggja, vakta, veita meðferð og ráða bót á sjúkdómum, meiðslum og fötlun
 9. Vöktunar- og eftirlitstæki
 - Reykskynjarar
 - Hitajafnarar
 - Hitastillar
 - Mælitæki, vogir- eða stillibúnaður fyrir heimili eða rannsóknarstofur
 - Önnur vöktunar- og eftirlitstæki sem notuð eru í iðjuverum (t.d. á stjórnborðum)
 10. Sjálfsalar
 - Sjálfsalar fyrir heita drykki
 - Sjálfsalar fyrir heitar eða kaldar flöskur eða dósir
 - Sjálfsalar fyrir vörur í föstu formi
 - Sjálfsalar til að skipta peningum
 - Öll tæki sem afhenda sjálfvirkt hvers konar vörur
-

II. VIÐAUKI

Sérmeðhöndlun efniviðar og íhluta raf- og rafeindabúnaðarúrgangs í samræmi við 1. mgr. 6. gr.

1. Að lágmarki skal fjarlægja eftirfarandi efni, efnablöndur og íhluti úr öllum raf- og rafeindabúnaðarúrgangi sem safnað er sérstaklega:
 - fjöklóruð býfenýl (PCB) sem innihalda þetta í samræmi við tilskipun ráðsins 96/59/EB frá 16. september 1996 um förgun fjöklóraðra bifenylna og fjöklóraðra terfenýlna (PCB/PCT) ⁽¹⁾,
 - íhluti sem innihalda kvikasilfur, s.s. rofa eða lampa til baklýsingar,
 - rafhlöður,
 - prentplötur, yfirleitt úr farsímum en einnig úr öðrum tækjum ef yfirborð prentplötunnar er stærra en 10 fersentimetrar,
 - blekhylki, fljótandi eða krem, einnig litahylki,
 - plast sem inniheldur brómað logavarnarefni,
 - asbestúrgangur og íhlutir sem innihalda asbest,
 - bakskautslampar,
 - klórflúrkolefni (CFC), vetnisklórflúrkolefni (HCFC) eða vetnisflúrkolefni (HFC) og vetniskolefni (HC),
 - gasúrhleðslulampar,
 - vökvakristalskjáir (ásamt umgerð ef við á) með stærra yfirborð en 100 fersentimetra og allir slíkir skjáir sem eru baklýstir með gasúrhleðslulömpum,
 - utanáliggjandi rafleiðslur,
 - íhlutir sem innihalda eldfastar keramiktréffjar eins og lýst er í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/69/EB frá 5. desember 1997 um aðlögun að tækni framförum á tilskipun ráðsins 67/548/EBE um flokkun, pökkun og merkingu hættulegra efna ⁽²⁾,
 - íhlutar sem innihalda geislavirk efni, að frátöldum íhlutum sem eru undir undantekningarmörkunum sem eru sett í 3. gr. og I. viðauka tilskipunar ráðsins 96/29/KBE frá 13. maí 1996 um grundvallaröryggisstaðla um verndun heilbrigðis starfsmanna og almennings gegn hættu af völdum jónandi geislunar ⁽³⁾,
 - rafkleyfir þéttar sem innihalda skaðleg efni (hæð > 25 mm, þvermál > 25 mm eða hlutfallslega svipað magn)
Farga skal þessum efnum, efnablöndum og íhlutum eða endurnýta þau í samræmi við 4. gr. tilskipunar ráðsins 75/442/EBE.
2. Eftirfarandi íhlutar raf- og rafeindabúnaðarúrgangs, sem er safnað sérstaklega, skulu meðhöndlaðir á eftirfarandi hátt:
 - bakskautslampar: fjarlægja skal flúrhúðun,
 - búnaður sem inniheldur lofttegundir sem eru ósoneyðandi eða hafa hitahækkunarmátt (GWP) sem fer yfir 15, t.d. í froðu og kælrásum: draga verður lofttegundirnar út og meðhöndla þær á réttan hátt. Ósoneyðandi lofttegundir verður að meðhöndla í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr 2037/2000 frá 29. júní 2000 um efni sem eyða ósonlaginu ⁽⁴⁾,
 - gasúrhleðslulampar: fjarlægja skal kvikasilfur
3. Að teknu tilliti til umhverfissjónarmiða og þess hve endurnotkun og endurvinnsla er æskileg skal beita 1. og 2. lið á þann hátt að umhverfissvæn endurnotkun og endurvinnsla íhluta eða heilla tækja sé ekki hindruð.
4. Við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 14. gr., skal framkvæmdastjórnin hafa það sem forgangsmál að meta, m.t.t. eftirfarandi færslna:
 - prentplötur úr farsímum, og
 - vökvakristalskjáirhvort þeim þurfi að breyta.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 243, 24.9.1996, bls. 31.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 343, 13.12.1997, bls. 19.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 159, 29.6.1996, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 244, 29.9.2000, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 2039/2000 (Stjtið. EB L 244, 29.9.2000, bls. 26).

*III. VIÐAUKI***Tæknilegar kröfur í samræmi við 3. mgr. 6. gr.**

1. Geymslustaðir (þ.m.t. bráðabirgðageymsla) raf- og rafeindabúnaðarúrgangs áður en meðhöndlun hefst (með fyrirvara um kröfur í tilskipun ráðsins 1999/31/EB):
 - hentug svæði með ógagndræpu yfirborði þar sem fyrir hendi er aðstaða til lekasöfnunar og, ef við á, fellingar- og fituhreinsunarbúnaður,
 - heppileg svæði með vatnsheldu yfirborði.
2. Staðir fyrir meðhöndlun raf- og rafeindabúnaðarúrgangs:
 - vogir til að vigta meðhöndlaðan úrgang,
 - hentug svæði með ógagndræpu yfirborði og vatnspéttri yfirbyggingu þar sem fyrir hendi er aðstaða til lekasöfnunar og, ef við á, fellingar- og fituhreinsunarbúnaður,
 - heppileg geymsla fyrir varahluti úr búnaði sem tekinn hefur verið í sundur,
 - heppileg ílát til að geyma í rafhlöður, þetta sem innihalda PCB eða PCT og annan hættulegan úrgang, s.s. geislavirkan úrgang,
 - búnaður til að hreinsa vatn, í samræmi við heilbrigðis- og umhverfisreglugerðir.

*IV. VIÐAUKI***Tákn til merkingar á raf- og rafeindabúnaði**

Táknið, sem gefur til kynna að raf- og rafeindabúnaði sé safnað sérstaklega, er mynd af yfirstrikaðri sorptunnu á hjólum eins og sýnt er hér á eftir. Merkið skal prentað þannig að það sé sýnilegt, læsilegt og óafmáanlegt.

